

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Ενενηκοστό Ένατο

Πολιτική Παρακμή και Προφητικό Πεπρωμένο: Το Τέλος των Δημοκρατικού και Ρεπουμπλικανικού Κομμάτων στο Πλαίσιο της Βιβλικής Προφητείας

Jeff Pippenger
2024-05-03

Προσδιορίζουμε το τέλος των Δημοκρατικού και Ρεπουμπλικανικού κομμάτων στην ιστορία του θηρίου της γης. Το θηρίο της γης του δέκατου τρίτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης διαιρείται στα Ρεπουμπλικανικό και Δημοκρατικό κόμματα, τα οποία αγωνίζονται μέσα στην προφητική ιστορία του Ρεπουμπλικανικού κέρατος. Τα κέρατα είναι σύμβολα εξουσιών, και αμφότερα τα κέρατα περιέχουν μικρόκοσμους της προφητικής τους σχέσεως μέσα στη δική τους προφητική ιστορία. Για το Ρεπουμπλικανικό κέρασ, αυτός ο μικρόκοσμος απεικονίζεται από τα δύο κύρια πολιτικά κόμματα που διαπερνούν την ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι ένα από τα ολίγα βασίλεια που προσδιορίζονται στην προφητική ιστορία ως αποτελούμενα από δύο εξουσίες. Όλα τα προηγούμενα έθνη της βιβλικής προφητείας, τα οποία αναπαριστώνται με δύο εξουσίες, προτυπώνουν τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Μηδοπερσική αυτοκρατορία, η Γαλλία (Σόδομα και Αίγυπτος) και το Ισραήλ με τα βόρεια και νότια βασίλειά του συμβάλλουν όλα στα προφητικά χαρακτηριστικά των Ηνωμένων Πολιτειών.

Η Μηδοπερσική αυτοκρατορία στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ είχε δύο κέρατα, και το τελευταίο κέρασ (η Περσία) ανυψώθηκε υψηλότερα. Έχουμε προσδιορίσει αυτό το στοιχείο, διαπιστώνοντας ότι το Δημοκρατικό κόμμα εμφανίστηκε στην ιστορία πριν από το Ρεπουμπλικανικό κόμμα, ώστε το Ρεπουμπλικανικό κόμμα τελικώς να είναι το τελευταίο από τα δύο κόμματα. Ο πρώτος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος εμφανίστηκε στην ιστορία ως αντίδραση στην υπέρ της δουλείας θέση του Δημοκρατικού κόμματος, και ο πρώτος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος εξέδωσε τη Διακήρυξη Χειραφέτησης το 1863, το οποίο ήταν το μέσον του Αμερικανικού Εμφυλίου Πολέμου, και το έτος της αποστασίας για τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας.

Ο τελευταίος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος προτυπώνεται από τον πρώτο Ρεπουμπλικανό πρόεδρο, επομένως ο τελευταίος πρόεδρος θα εισέλθει στην ιστορία εν μέσω ενός εμφυλίου πολέμου ανάμεσα στο φιλοδουλοκτητικό Δημοκρατικό κόμμα και στο αντιδουλοκτητικό Ρεπουμπλικανικό του κόμμα. Η δουλεία που προωθεί το Δημοκρατικό κόμμα των εσχάτων ημερών είναι παγκόσμια δουλεία. Όπως συνέβη με τον πρώτο Ρεπουμπλικανό πρόεδρο, έτσι και ο τελευταίος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος θα δολοφονηθεί από το φιλοδουλοκτητικό κόμμα, όπως ο Τραμπ δολοφονήθηκε πολιτικά στις κλεμμένες εκλογές του 2020. Ως ο έκτος πρόεδρος από τον καιρό του τέλους το 1989, ο Τραμπ θα ήταν ο πλουσιότερος πρόεδρος και θα ξεσήκωνε τους παγκοσμιοποιητές όχι μόνο των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά ολόκληρου του κόσμου. Έτσι, με την ανακοίνωσή του το 2015 ότι θα είναι υποψήφιος για την προεδρία, εγκαινιάστηκε ο πολιτικός εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στο φιλοδουλοκτητικό Δημοκρατικό κόμμα των παγκοσμιοποιητών και στο αντιδουλοκτητικό Ρεπουμπλικανικό κόμμα.

Σε εκπλήρωση του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, ο Τραμπ δολοφονήθηκε πολιτικά στις κλεμμένες εκλογές του 2020, και το Δημοκρατικό κόμμα άρχισε να πανηγυρίζει στους δρόμους, έως ότου κατέστη φανερό ότι, το 2022, ο Τραμπ επρόκειτο για μία ακόμη φορά να θέσει υποψηφιότητα για Πρόεδρος. Τότε μέγας φόβος επήλθε επί των παγκοσμιοποιητών, σε εκπλήρωση του ενδέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και ο πόλεμός τους εντάθηκε. Η μαρτυρία των Μηδοπερσικών κεράτων προσδιορίζει ότι το τελευταίο κέρας που θα ανακύψει (το Ρεπουμπλικανικό κόμμα) θα αναδυθεί τελευταίο και θα υψωθεί υψηλότερα. Ο τελευταίος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος θα υπερισχύσει του Δημοκρατικού κόμματος.

Οι εκλογές του 2024 σηματοδοτούν το τέλος του Δημοκρατικού κόμματος, διότι δεν θα έχουν ποτέ ξανά άλλη ευκαιρία να προτείνουν προεδρικό υποψήφιο προτού ο νόμος της Κυριακής θέσει τέρμα στην προφητική ιστορία του θηρίου της γης. Κατά τον νόμο της Κυριακής παύει επίσης και το Ρεπουμπλικανικό κόμμα. Το Δημοκρατικό κόμμα τερματίζεται στις εκλογές του 2024, και το Ρεπουμπλικανικό κόμμα τερματίζεται με τον νόμο της Κυριακής. Ο νόμος της Κυριακής, ως το τέλος της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας, απεικονίστηκε από την αρχή του θηρίου της γης το 1798. Το πρωτεύον προφητικό χαρακτηριστικό του θηρίου της γης είναι η «ομιλία» του. Το 1798, οι Ηνωμένες Πολιτείες θέσπισαν τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως, οι οποίοι, επομένως, προτυπώνουν τον νόμο της Κυριακής, όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες ομιλούν ως δράκων.

Από το 1776 έως το 1798, οι Ηνωμένες Πολιτείες, αν και δεν ήταν ακόμη το έκτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, αντιπροσωπεύουν τρία ορόσημα της ομιλίας των Ηνωμένων Πολιτειών. Εκείνη η περίοδος οδήγησε στην αρχή της βασιλείας του θηρίου της γης ως του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας, και επομένως αντιπροσωπεύει μια περίοδο που οδηγεί στο τέλος της βασιλείας του θηρίου της γης ως του έκτου βασιλείου. Η Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας το 1776, ακολουθούμενη από το Σύνταγμα το 1789 και τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798, αντιπροσωπεύουν τρία ορόσημα στην ιστορία που οδηγεί στο τέλος του θηρίου της γης ως του έκτου βασιλείου κατά τον νόμο της Κυριακής. Η εκπλήρωση εκείνων των τριών οροσίων αντιπροσωπεύεται διαφορετικά μέσα στην ιστορία τόσο του Δημοκρατικού όσο και του Ρεπουμπλικανικού κόμματος.

Ο Patriot Act του 2001 προσδιορίζει την αρχή της αφαίρεσης της ανεξαρτησίας των πολιτών των Ηνωμένων Πολιτειών και προτυπώθηκε από τη διακήρυξη που θέσπισαν οι γνήσιοι πατριώτες της αμερικανικής ιστορίας με τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας. Το ορόσημο του Patriot Act είναι το πρώτο από τρία ορόσημα τόσο για το Ρεπουμπλικανικό όσο και για το Δημοκρατικό κόμμα.

Το Δημοκρατικό κόμμα τερματίζεται με την εκλογή του 2024, η οποία εισάγει τα Εκτελεστικά Διατάγματα του Trump, τα οποία είχαν προεικονισθεί από τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως. Τα Εκτελεστικά Διατάγματα που τότε εκδίδει ο Trump δεν είναι ο νόμος της Κυριακής, αλλά αποτελούν έναν τύπο του λαλείν ως δράκων, διότι θα χρησιμοποιηθούν από τον Trump καθώς αυτός εκπληρώνει τον προσδιορισμό της Αδελφής White ότι «ενεργός δεσποτισμός» θα λάβει χώρα κατά τις έσχατες ημέρες. Ο δεσποτισμός είναι λέξη που δηλώνει δικτατορία, η οποία επιτελείται μέσω των Εκτελεστικών Διαταγμάτων που τυπολογούνται στους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως. Όταν ο Trump θέσει σε εφαρμογή τα Εκτελεστικά Διατάγματα, θα υπάρξει αντιστροφή των Δικών της Pelosi που σημάδεψαν την αποτυχημένη προεδρία του Biden.

Η χρονική περίοδος που προσδιορίζει το τέλος των Δημοκρατικού και Ρεπουμπλικανικού κομμάτων φέρει την υπογραφή του Άλφα και του Ώμέγα, διότι η αρχή εκάστης περιόδου αντιπροσωπεύει το τέλος. Διὰ τοῦτο, τὸ πρῶτο ὀρόσημο γιὰ τὸ Δημοκρατικὸ κόμμα εἶναι ὁ Patriot Act τοῦ 2001, καὶ τὸ δεύτερο ὀρόσημο εἶναι οἱ Pelosi Trials, οἱ ὁποῖες ἄρχισαν τὸ 2021. Αὐτὲς οἱ δίκες ἀντιπροσωπεύουν πλήρη ἀπόρριψη τοῦ Συντάγματος τοῦ 1789. Οἱ Pelosi Trials ἀντιπροσωπεύουν τὸ μεσαῖο ὀρόσημο στὴ γραμμὴ τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖο προτυπώθηκε ὅταν τὸ Σύνταγμα ἐπικυρώθηκε ἀπὸ δεκατρεῖς ἀποικίες, δεκατρία ἔτη μετὰ τὸ 1776. Οἱ Pelosi Trials ἀντιπροσωπεύουν ἀνταρσία ἐναντίον τοῦ Συντάγματος καὶ προτυπώθηκαν ἀπὸ τὸ 1789. Τὸ τρίτο ὀρόσημο γιὰ τὴ Δημοκρατικὴ γραμμὴ εἶναι τὸ σημεῖο ὅπου αὐτοὶ τελειώνουν ὡς πολιτικὸ κόμμα.

Καταλήγουν στὴν ἐκλογή τοῦ 2024, καὶ μόλις ολοκληρωθεῖ ἡ ορκωμοσία τοῦ 2025, θὰ ἐπέλθει ἡ δεύτερη σειρά τῶν Δοκιμασιῶν τῆς Pelosi μέσω Ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα προτυπώθηκαν ἀπὸ τοὺς Νόμους περὶ Αλλοδαπῶν καὶ Στάσεως. Ἐτσι, τὸ τρίτο ὀρόσημο γιὰ τὸ Δημοκρατικὸ κόμμα εἶναι οἱ Νόμοι περὶ Αλλοδαπῶν καὶ Στάσεως τοῦ 1798. Ἡ περίοδος που ἀντιπροσωπεύει τὸ τέλος τοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ἀρχίζει με μιὰ ἐκλογή, μιὰ ορκωμοσία καὶ τὴν εἰσαγωγὴ σατανικοῦ πολιτικοῦ νομικοῦ πολέμου, καὶ τελειώνει με μιὰ ἐκλογή, μιὰ ορκωμοσία καὶ τὴν εἰσαγωγὴ σατανικοῦ πολιτικοῦ νομικοῦ πολέμου.

Γιὰ τὸ Ρεπουμπλικανικὸ κόμμα, τὸ πρῶτο ὀρόσημο εἶναι ὁ Patriot Act τοῦ 2001, ὁ ὁποῖος προτυπώνεται ἀπὸ τὴ Διακήρυξη τῆς Ανεξαρτησίας τοῦ 1776. Τὸ δεύτερο ὀρόσημο δὲν εἶναι τὸ ἴδιο με ἐκεῖνο που ἦταν τὸ δεύτερο ὀρόσημο γιὰ τὸ Δημοκρατικὸ κόμμα. Τὸ δεύτερο ὀρόσημο, τὸ ὁποῖο γιὰ τοὺς Δημοκρατικούς παριστάνεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1789, ἦταν οἱ πρῶτες Δίκες τῆς Pelosi· ὁμως τὸ δεύτερο ὀρόσημο γιὰ τοὺς Ρεπουμπλικανούς, τὸ ὁποῖο παριστάνεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1789, εἶναι ὁ Νόμος περὶ Αλλοδαπῶν καὶ Στάσεως, ὁ ὁποῖος ἐκπληρώνεται μόλις ολοκληρωθεῖ ἡ δεύτερη ορκωμοσία τοῦ Τραμπ τὸ 2025. Πῶς μποροῦν οἱ Νόμοι περὶ Αλλοδαπῶν καὶ Στάσεως τοῦ 1798 νὰ παριστάνουν τὸ Σύνταγμα τοῦ 1789;

Κατὰ τὴν δεύτερη ορκωμοσία τοῦ Τραμπ, τὰ Ἐκτελεστικά του Διατάγματα, τὰ ὁποῖα προτυπώνονται ἀπὸ τοὺς Νόμους περὶ Αλλοδαπῶν καὶ Στάσεως τοῦ 1798, ἐγκαινιάζουν ὄχι μόνον ἓνα δεύτερο σύνολο Δικῶν τῆς Πελόξι, ἀλλὰ οἱ πράξεις αὐτὲς ἐγκαινιάζουν ἐπίσης καὶ τὸν σχηματισμὸ τῆς εικόνας τοῦ θηρίου. Ἡ περίοδος τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εικόνας τοῦ θηρίου ἀρχίζει καὶ τελειώνει με τὸ λάλημα ὡς δράκων. Τὸ λάλημα στὴν ἀρχὴ τῆς περιόδου ἀντιπροσωπεύει τὴν εγκαθίδρυση τῶν βασιλικῶν ἐξουσιῶν, οἱ ὁποῖες παριστάνονται ὡς δικτατορία, ἢ, ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ ἡ Ἀδελφὴ White, «δεσποτισμός». Τὸ λάλημα τοῦ δράκοντος στὸ τέλος τῆς περιόδου τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εικόνας τοῦ θηρίου προσδιορίζει τὴν ἐξουσία τῶν θρησκευτικῶν δυνάμεων που ἐγκαθιδρύεται ἐπάνω στὶς πολιτικὲς ἐξουσίες.

Ἡ Διακήρυξη τῆς Ανεξαρτησίας υπῆρξε διακήρυξη ἐναντίον τῆς τυραννίας τόσο τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας τῶν βασιλέων τῆς Ἑυρώπης ὅσο καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐξουσίας τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Ἡ περίοδος τοῦ σχηματισμοῦ τῆς εικόνας τοῦ θηρίου εἶναι ἐκεῖνη κατὰ τὴν ὁποῖα αὐτὲς οἱ δύο διεφθαρμένες ἐξουσίες συγχωνεύονται, με τὴ θρησκευτικὴ ἐξουσία νὰ ἐλέγχει τὴν μεταξὺ τῶν σχέση. Κατὰ τὸν σχηματισμὸ, ἢ τὴ συγχώνευση αὐτῶν τῶν δύο ἐξουσιῶν, εἶναι ἡ θρησκευτικὴ ἐξουσία ἐκεῖνη που ἀναδύεται τελευταία καὶ εἶναι ἀνώτερη. Ἐπομένως, ἡ ἀρχὴ

εκείνης της περιόδου αντιπροσωπεύει το τέλος της περιόδου. Οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στάσεως του 1798 αντιπροσωπεύουν το τέλος του Δημοκρατικού κόμματος και αποτελούν το τρίτο του waymark, αλλά ταυτοχρόνως αντιπροσωπεύουν το δεύτερο waymark κατά την τελική περίοδο του Ρεπουμπλικανικού κόμματος. Το τρίτο waymark για το Ρεπουμπλικανικό κόμμα είναι η επιβολή της Κυριακής.

Για το Δημοκρατικό κόμμα, τα τρία ορόσημα που αντιπροσωπεύονται από τα 1776, 1789 και 1798 προτυπώνουν το 2001 (1776), τις πρώτες Δίκες της Πελόζι του 2021 (1789) και τις δεύτερες Δίκες της Πελόζι του 2025 (1798).

Για το Ρεπουμπλικανικό κόμμα, τα τρία ορόσημα που αντιπροσωπεύονται από τα 1776, 1789 και 1798 προτυπώνουν το 2001 (1776), τις δεύτερες Δίκες της Πελόζι του 2025 (1789) και τον νόμο της Κυριακής (1798).

Το 1776, το 1789 και το 1798 αντιπροσωπεύουν είκοσι δύο έτη, και το είκοσι δύο είναι το σύμβολο του συνδυασμού της Θεότητας με την ανθρωπότητα. Αυτοί οι τρεις ορόσημοι φέρουν τη μαρτυρία της «Αλήθειας», διότι αντιπροσωπεύουν ότι το πρώτο και το τελευταίο ορόσημο προσδιορίζουν την ίδια αλήθεια. Το 1776 προσδιορίζει την εγκαθίδρυση της ανεξαρτησίας, και το 1798 προσδιορίζει την αφαίρεση της ανεξαρτησίας. Επομένως, αντιπροσωπεύουν το πρώτο και το τελευταίο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου, το οποίο αποτελείται από είκοσι δύο γράμματα. Το δέκατο τρίτο γράμμα είναι σύμβολο ανταρσίας, και μαζί αυτά τα τρία γράμματα—το πρώτο, το δέκατο τρίτο και το τελευταίο—συνδυάζονται ώστε να σχηματίσουν την εβραϊκή λέξη «Αλήθεια».

Το 1776 αντιπροσωπεύει την 11η Σεπτεμβρίου 2001 και σηματοδοτεί την έναρξη του καιρού της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Σηματοδοτεί την έναρξη του ραντίσματος της όψιμης βροχής, η οποία είναι η χρονική περίοδος κατά την οποία ο δράκων παραδίδεται στο θηρίο ως ανταπόδοση για τις υπηρεσίες που προσέφερε, καθώς το Δημοκρατικό κόμμα του δράκοντος θα ηττηθεί από το Ρεπουμπλικανικό κόμμα του θηρίου.

Κατά τη διάρκεια εκείνης της ιστορίας, η σφράγιση του αληθινού προτεσταντικού κέρατος επιτελείται κατά την περίοδο κατά την οποία ο Κύριος εκτείνει το χέρι Του για δεύτερη φορά, ώστε να συνάξει τον λαό που προσδιορίζεται ως οι εκδιωγμένοι του Ισραήλ, και οι οποίοι θα υψωθούν ως σημαιοφόρο σημείο κατά τον νόμο της Κυριακής.

Στις 18 Ιουλίου 2020, το αληθινό Προτεσταντικό κέρας διασκορπίστηκε, και είκοσι δύο έτη μετά το 2001, τον Ιούλιο του 2023, το έργο της δεύτερης συνάξεως εγκαινιάστηκε από φωνή βοώντος εν τη ερήμω. Η πρώτη σύναξη έλαβε χώρα το 2001, όταν ο άγγελος του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως κατέβη, καθώς τα μεγάλα κτίρια της πόλεως της Νέας Υόρκης κατέρρεαν. Η κατάβαση εκείνου του αγγέλου παρίστανε την αρχή του καιρού της σφραγίσεως, και η κατάβαση του Μιχαήλ του αρχαγγέλου στις 18 Ιουλίου 2020 παρίστανε το τέλος του καιρού της σφραγίσεως. Ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, καταδεικνύει πάντοτε το τέλος διά της αρχής· έτσι, τα προφητικά στοιχεία της πρώτης συνάξεως, η οποία άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, παριστούν τα προφητικά στοιχεία που λαμβάνουν χώρα κατά τη δεύτερη σύναξη.

Υπάρχουν τρεις σαφείς απεικονίσεις της δεύτερης συνάθροισης, οι οποίες αντιπροσωπεύουν την τελική ιστορία του καιρού της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων· αυτές είναι η ιστορία του Χριστού, η ιστορία των μηνυμάτων του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου από τις 11 Αυγούστου 1840 έως τις 22 Οκτωβρίου 1844, και επίσης η ιστορία του τρίτου αγγέλου από τις 22 Οκτωβρίου 1844 έως την αποστασία του 1863. Αυτοί οι τρεις μάρτυρες εδραιώνουν τη δεύτερη συνάθροιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων από τον Ιούλιο του 2023 έως τον προσεχή νόμο της Κυριακής. Εάν απομονώσουμε ένα διακεκριμένο στοιχείο από κάθε ιστορία, βρίσκουμε την απόδειξη του ρόλου του τρίτου αλίμονο.

Κατά τη λήξη της συγκέντρωσης στρατοπέδευσης στο Έξετερ, στις 17 Αυγούστου 1844, διακηρύχθηκε το μήνυμα της Μεσονύκτιας Κραυγής. Εκείνη η διακήρυξη αντιπροσώπευε τη διακήρυξη του μηνύματος της Μεσονύκτιας Κραυγής στην ιστορία των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων, διότι αμφότερες οι ιστορίες ήταν και είναι εκπλήρωση της παραβολής των δέκα παρθένων. Η Αδελφή White προσδιορίζει ότι η θριαμβευτική είσοδος του Χριστού στην Ιερουσαλήμ αντιπροσώπευε τη διακήρυξη της Μεσονύκτιας Κραυγής το 1844. Η μόνη φορά που ο Χριστός ιππεύσε ζώο ήταν κατά την είσοδό Του στην Ιερουσαλήμ, και το ζώο το οποίο ιππεύσε ήταν όνος, ο οποίος είναι το σύμβολο του Ισλάμ. Κατά την περίοδο της δεύτερης συνάθροισης από το 1844 έως το 1863, το 1848, η Αδελφή White προσδιορίζει ότι τα ευρωπαϊκά έθνη εξοργίζονταν, και ο εξοργισμός των εθνών σε εκείνη την ιστορία επιτελέσθηκε μέσω των απειλών συνεχούς πολέμου που επέφερε στην Ευρώπη το Ισλάμ. Σε καθεμιά από τις τρεις ιστορίες μιας δεύτερης συνάθροισης, προσδιορίζεται ο ρόλος του Ισλάμ του τρίτου ουαί.

Ο καιρός της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 με αιφνιδιαστική επίθεση από το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο εναντίον της σύγχρονης ένδοξης γης των Ηνωμένων Πολιτειών. Είκοσι δύο έτη αργότερα, στις 7 Οκτωβρίου 2023, το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο εξαπέλυσε αιφνιδιαστική επίθεση εναντίον της αρχαίας ένδοξης γης. Κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, ο οποίος είναι ο μεγάλος σεισμός της Αποκάλυψης ένδεκα, το τρίτο αλίμονο έρχεται και πάλι αιφνιδίως, καθώς πραγματοποιεί εκ νέου αιφνιδιαστική επίθεση εναντίον της σύγχρονης ένδοξης γης.

Η αποστασία που αντιπροσωπεύεται από τον κατά γράμμα Ισραήλ, ως σύμβολο εκείνων που σταύρωσαν τον Μεσσία τους, και οι τρεις αιφνιδιαστικές επιθέσεις του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο φέρουν την υπογραφή της «Αλήθειας». Το μήνυμα που σφραγίζει τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες και επιτελεί το έργο της σύναξης του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών για δεύτερη φορά, λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου κατά την οποία οι ενέργειες του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο βρίσκονται σε εξέλιξη.

Η προφητική περίοδος που παριστάνεται ως η «δεύτερη συνάθροιση» προσδιορίζει με σαφήνεια συγκεκριμένες προφητικές περιόδους που συναποτελούν ολόκληρη την ιστορία της «δεύτερης συνάθροισης». Η κάθοδος του Χριστού μετά την ανάστασή Του σηματοδοτεί την έναρξη του έργου Του να συνάξει εκείνους που είχαν διασκορπιστεί στον σταυρό.

Τότε λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πάντες σεις θα σκανδαλισθήτε εξαιτίας μου κατά την νύκτα ταύτη· διότι είναι γεγραμμένον· Θέλω πατάξει τον ποιμένα, και τα πρόβατα του ποιμνίου

θέλουσι διασκορπισθή. Ματθαίος 26:31.

Μετά τις τρεις ημέρες στον τάφο, ο Χριστός κατήλθε προς τους μαθητές, εγκαινιάζοντας μία περίοδο σαράντα ημερών προσωπικής διδασκαλίας, την οποία ακολούθησε μία δεκαήμερη περίοδος ενότητας και προσευχής εν όψει της εκχύσεως του Αγίου Πνεύματος άνευ μέτρου κατά την Πεντηκοστή.

Τον πρώτον λόγον συνέταξα, ω Θεόφιλε, περί πάντων όσα ο Ιησούς ήρχισε και να πράττει και να διδάσκει, μέχρι της ημέρας κατά την οποία ανελήφθη, αφού διά του Αγίου Πνεύματος έδωσε εντολές προς τους αποστόλους τους οποίους εξέλεξε· εις τους οποίους και παρέστησε εαυτόν ζώντα μετά το πάθος αυτού διά πολλών αδιαμφισβητήτων τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις αυτούς επί σαράντα ημέρας και λαλών περί των όσων αφορούν εις τη βασιλεία του Θεού· και, ενώ ήτο συναθροισμένος μετ' αυτών, παρήγγειλεν εις αυτούς να μη απομακρυνθούν από την Ιερουσαλήμ, αλλά να περιμένουν την επαγγελίαν του Πατρός, «την οποίαν», είπε, «ηκούσατε από εμέ. Διότι ο Ιωάννης μεν εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Αγίω Πνεύματι μετά ου πολλές ταύτας ημέρας». Εκείνοι λοιπόν, όταν συνήλθον, τον ηρώτων, λέγοντες· «Κύριε, άραγε εν τω καιρώ τούτω αποκαθιστάνεις πάλιν τη βασιλεία εις τον Ισραήλ;» Εκείνος δε είπε προς αυτούς· «Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζετε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ιδία αυτού εξουσία. Αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα επάνω σας· και θέλετε εισθαι μάρτυρες μου και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης». Και αφού είπε ταύτα, ενώ αυτοί έβλεπον, ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών.... Και όταν έφθασε πλήρως η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. Και εξαίφνης έγινε ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου φερομένου βιαίως, και εγέμισεν όλον τον οίκον όπου εκάθηντο. Πράξεις 1:1-9, 2:1, 2.

Για σαράντα ημέρες, ακολουθούμενες από τις δέκα ημέρες κατά τις οποίες οι μαθητές έπρεπε να «περιμένουν» την επαγγελία του Πατρός, ο Χριστός συνάθροιζε τους μαθητές Του για δευτερη φορά. Η περίοδος της αναμονής στην Ιερουσαλήμ αποτελεί σύμβολο χρόνου καθυστέρησης, σε συμφωνία με τους χρόνους καθυστέρησης του Ματθαίου είκοσι πέντε και του Αββακούμ δύο. Ολόκληρη η περίοδος προσδιορίζεται από τον Χριστό ως αρχόμενη από το έργο του Ηλία, όταν ο Ιωάννης εβάπτισε, και ολόκληρη η περίοδος έληξε με το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος κατά την Πεντηκοστή. Το βάπτισμα είναι σύμβολο θανάτου, ταφής και αναστάσεως, επομένως το μεσαίο ορόσημο σε ολόκληρη την περίοδο ήταν ο σταυρός, διότι ολόκληρη η περίοδος φέρει την υπογραφή της «Αληθείας».

Ολόκληρη η περίοδος αρχίζει με το βάπτισμα του Χριστού από τον Ιωάννη, όταν το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε με μορφή περιστεράς. Τότε άρχισε το έργο της συνάξεως των μαθητών, οι οποίοι επρόκειτο να αποτελέσουν το θεμέλιο του χριστιανικού ναού. Στο τέλος εκείνης της περιόδου ο Χριστός συνάγει τους μαθητές Του για δευτερη φορά, και η περίοδος της δευτερης συνάξεως είναι επανάληψη της περιόδου της πρώτης συνάξεως, διότι ο Χριστός εικονογραφεί το τέλος ενός πράγματος διά της αρχής του.

Ο σταυρός είχε προτυπωθεί από το βάπτισμα του Χριστού, και αμφοτερα τα γεγονότα εγκαινίασαν ένα έργο συνάξεως μαθητών. Το ορόσημο που προσδιορίζει την αρχή και το τέλος

αντιπροσωπεύει θάνατο, ταφή και ανάσταση. Μετά την ανάσταση, σαράντα ημέρες δοκιμασίας στην έρημο αντιπροσώπευαν σαράντα ημέρες διδασκαλίας μετά την κάθοδό Του προς τους μαθητές. Αμφότερες οι περίοδοι των σαράντα ημερών αντιπροσωπεύουν μια πρωταρχική αλήθεια, την οποία ο Ιησούς εκφράζει ως εξής: «Είναι γεγραμμένον· Δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος μόνον με άρτον, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού.»

Κατά την περίοδο εκείνη, ο Ιησούς άνοιξε στους μαθητές όλα όσα είχαν μαρτυρήσει οι προφήτες περί του Χριστού, προσδιορίζοντας έτσι εκείνη την περίοδο ως άνοιγμα του προφητικού Του Λόγου.

Και ιδού, δύο από αυτούς επορεύοντο την αυτήν ημέραν εις κόμην ονομαζομένην Εμμαούς, απέχουσαν από της Ιερουσαλήμ εξήκοντα στάδια περίπου. Και ωμίλουν μεταξύ των περι πάντων τούτων των γεγονότων. Και ενώ συνεκοινώνουν και συνεζήτουν, αυτός ο Ιησούς πλησίασε και συνεπορεύετο μετ' αυτών. Οι δε οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά να μη γνωρίσωσιν αυτόν.... Τότε είπε προς αυτούς, Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται· δεν έπρεπε ο Χριστός να πάθη ταύτα και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού; Και αρχίσας από του Μωυσέως και από πάντων των προφητών, διημήνευεν εις αυτούς εν πάσαις ταις γραφαίς τα περι εαυτού. Και επλησίασαν εις την κόμην όπου επορεύοντο· και αυτός προσεποιείτο ότι υπάγει μακρότερον. Και παρεβίασαν αυτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ημών, διότι πλησιάζει εσπέρα και η ημέρα ήδη έκλινε. Και εισήλθε διά να μείνη μετ' αυτών. Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν μετ' αυτών, λαβών τον άρτον, ευλόγησε και έκοψε και έδωκεν εις αυτούς. Και διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί αυτών, και εγνώρισαν αυτόν· και αυτός έγεινεν άφαντος απ' αυτών. Λουκάς 24:13-16, 26-31.

Ο Χριστός παρέμεινε με τους μαθητές που δεν αναγνώριζαν ποιος ήταν, έως ότου άνοιξε τα μάτια τους, «και, αρχίζοντας από τον Μωυσή και από όλους τους προφήτες, τους εξηγούσε σε όλες τις Γραφές τα σχετικά με τον εαυτό του». Τα μάτια τους ανοίχθηκαν όταν τους δόθηκε «άρτος» να φάγουν. Ύστερα από σαράντα ημέρες ο Χριστός αναλήφθηκε στον ουρανό και «έγινε άφαντος από τα μάτια τους», όπως είχε κάνει με τους μαθητές προς Εμμαούς στην αρχή των σαράντα ημερών της διδασκαλίας. Τότε άρχισαν τις δέκα ημέρες προετοιμασίας για την Πεντηκοστή, η οποία προτυπώνει τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Κατά τον μέγα σεισμό, ο οποίος είναι ο νόμος της Κυριακής, το τρίτο ουαί του Ισλάμ έρχεται ταχέως, και το Ισλάμ είναι ο «τραχύς» «ανατολικός άνεμος» του Ησαΐα, δηλαδή η πνοή του Ιεζεκιήλ, η οποία προέρχεται από τους τέσσερις ανέμους του Ιωάννη, που συγκρατούνται κατά τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Μόλις οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγιστούν, τότε οι τέσσερις άνεμοι λύνονται, και «εξαίφνης έγινε ήχος εκ του ουρανού ως άνεμου βιαίως φερομένου, και γέμισε όλον τον οίκον». Το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο πλήττει «εξαίφνης» και απροσδοκήτως, και παράγει τον «ήχο εκ του ουρανού» που είναι η έβδομη σάλπιγγα, η οποία προσδιορίζει πότε το μυστήριο του Θεού τελειώνεται· και το μυστήριο του Θεού τελειώνεται για τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες όταν η Θεότητα (η έκχυση του Αγίου Πνεύματος) συνενώνεται μονίμως με την ανθρωπότητα, και ο Κύριος έρχεται εξαίφνης στον ναό Του (τον οίκο όπου ήσαν συνηγμένοι οι μαθητές) και εισέρχεται σε διαθήκη με τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Ο Κύριος επιθυμεί να ανεβούμε στο όρος,—πιο άμεσα στην παρουσία Του. Εισερχόμαστε σε μια κρίση η οποία, περισσότερο από οποιαδήποτε προηγούμενη εποχή αφότου άρχισε ο κόσμος, θα απαιτήσει την πλήρη αφιέρωση καθενός που έχει ονομάσει το όνομα του Χριστού.»

«Μια αναζωπύρωση της αληθινής ευσέβειας ανάμεσά μας είναι η μεγαλύτερη και πλέον επείγουσα από όλες τις ανάγκες μας. Πρέπει να έχουμε το άγιο χρίσμα από τον Θεό, το βάπτισμα του Πνεύματός Του· διότι αυτό είναι ο μόνος αποτελεσματικός παράγων στη διάδοση της ιερής αλήθειας. Το Πνεύμα του Θεού είναι εκείνο που ζωογονεί τις άψυχες δυνάμεις της ψυχής, ώστε να εκτιμούν τα επουράνια, και ελκύει τις στοργές προς τον Θεό και την αλήθεια.»

«Είναι προνόμιό μας να δεχόμαστε τον Θεό κατά τον λόγο Του. Καθώς ο Ιησούς επρόκειτο να αφήσει τους μαθητές Του, για να αναληφθεί στον ουρανό, τους ανέθεσε να μεταφέρουν το μήνυμα του ευαγγελίου σε όλα τα έθνη, τις γλώσσες και τους λαούς. Τους είπε να παραμείνουν στην Ιερουσαλήμ έως ότου ενδυσθούν δύναμη εξ ύψους. Αυτό ήταν ουσιώδες για την επιτυχία τους. Το άγιο χρίσμα έπρεπε να επέλθει επάνω στους δούλους του Θεού. Όλοι όσοι ήσαν πλήρως ταυτισμένοι ως μαθητές του Χριστού και συνδεδεμένοι με τους αποστόλους ως ευαγγελιστές, συνάχθηκαν μαζί στην Ιερουσαλήμ. Απέβαλαν κάθε διαφορά. Εξακολουθούσαν ομοθυμαδόν στην προσευχή και στη δέηση, ώστε να λάβουν την εκπλήρωση της υποσχέσεως του Αγίου Πνεύματος· διότι επρόκειτο να κηρύξουν το ευαγγέλιο με την απόδειξη του Πνεύματος και με τη δύναμη του Θεού. Ήταν καιρός μεγάλου κινδύνου για τους ακολούθους του Χριστού. Ήσαν ως πρόβατα εν μέσω λύκων, όμως είχαν θάρρος, επειδή ο Χριστός είχε αναστηθεί εκ νεκρών, είχε φανερωθεί σε αυτούς και τους είχε υποσχεθεί ιδιαίτερη ευλογία, η οποία θα τους καθιστούσε ικανούς να εξέλθουν για να κηρύξουν το ευαγγέλιό Του στον κόσμο. Ανέμεναν με προσδοκία την εκπλήρωση της υποσχέσεώς Του και προσεύχονταν με ιδιαίτερη θέρμη.»

«Αυτή είναι ακριβώς η πορεία που πρέπει να ακολουθούν όσοι συμμετέχουν στο έργο της κηρύξεως της ελευσεως του Κυρίου επί των νεφελών του ουρανού· διότι ένας λαός πρέπει να ετοιμασθεί για να σταθεί κατά τη μεγάλη ημέρα του Θεού. Μολονότι ο Χριστός είχε δώσει στους μαθητές Του την υπόσχεση ότι θα ελάμβαναν το Άγιο Πνεύμα, αυτό δεν κατήργησε την αναγκαιότητα της προσευχής. Προσεύχονταν με ακόμη μεγαλύτερη θέρμη· εξακολουθούσαν να προσεύχονται ομοθυμαδόν. Εκείνοι που τώρα είναι επιδοσμένοι στο επίσημο έργο της προετοιμασίας ενός λαού για την έλευση του Κυρίου, πρέπει επίσης να εξακολουθούν στην προσευχή. Οι πρώτοι μαθητές ήταν ομοθυμαδόν. Δεν είχαν εικασίες, καμμία περίεργη θεωρία να προβάλλουν ως προς το πώς επρόκειτο να έλθει η υποσχεμένη ευλογία. Ήσαν ένα στην πίστη και στο πνεύμα. Ήσαν σύμφωνοι.»

«Αποβάλετε κάθε αμφιβολία. Αποδιώξτε τους φόβους σας, αποκτήστε την εμπειρία που είχε ο Παύλος όταν αναφώνησε: “Μετὰ Χριστοῦ συνεσταύρωμαι· ζω δὲ οὐκέτι ἐγώ, ἀλλὰ ζῆ ἐν ἔμοι Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἔμοῦ.” [Galatians 2:20.] Παραδώστε τα πάντα στον Χριστό, και ως είναι η ζωή σας κεκρυμμένη με τον Χριστό εν τω Θεώ. Τότε θα είστε δύναμη προς το αγαθό.

Ένας θα καταδιώξει χίλιους, και δύο θα τρέψουν εις φυγήν δέκα χιλιάδες.» Gospel Workers, 369–371.